

Beskrivelse af forseelse, der førte til afsked

Fundet, at beskrivelsen af nærmere angivne forseelser, der var grundlag for afskedigelse af en kontorfunktionær, ikke kunne anses for fuldt ud dækkende for karakteren af disse. Udtalt, at der i sager som den foreliggende er særlig anledning til at være nøjagtig ved beskrivelsen af de pågældende forseelser.

(J. nr. 1982-491-50).

A klagede over, at hun af generaldirektoratet for statsbanerne var blevet op-sagt fra sin stilling som kontorfunktionær ved en institution under DSB med den i opsigelsen angivne begrundelse.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at A i ca. 11 måneder havde været ansat som kontorfunktionær under DSB.

Ved et uanmeldt kasseeftersyn, hvor A var på kursus, blev der ifølge en revisionsrapport bl.a. konstateret følgende uregelmæssigheder:

1. Der henstod 2 uindløste fakturaer vedrørende køb på A's navn, i alt 405 kr.
2. Opgørelsen af kassen udviste en mangel på 196,55 kr.
3. I kassen fandtes en lap mærket A's fornavn (dateret 6 dage før eftersynet) på 300 kr.

Umiddelbart efter kasseeftersynet forelagde B, der var ansvarlig for institutionens kasse- og regnskabsvæsen, og afdelingsleder C under et møde de ovennævnte uregelmæssigheder for A, og A afgav i den anledning forklaring.

Af et referat (udarbejdet af institutionen og underskrevet af A) fremgår, at A forklarede følgende:

ad 1:

»Hun oplyser, at hun ikke havde fået ordnet betalingen af de nævnte fakturaer (vedrørende køb), der var udstedt (ca. 1 måned forinden kasseeftersynet), og hun tilføjer, at det i øvrigt var hendes indtryk, at sådanne fakturaer, der var udstedt til medarbejderne, henstod til betaling indtil ... (regnskabskontoret) rykkede for betaling, og hun har overset, at dette ikke var muligt, når fakturaerne henlå ved (det pågældende salg).

FOB nr. 82.224

På forespørgsel oplyser hun, at hun godt er klar over, at der ikke ydes kredit til private kunder.«

ad 2:

»Efter hjemkomst fra ferie ... lavede hun ved fremmøde mandag den ... en opgørelse over (salget), hvor der siden sidste opgørelse (i hendes ferie) var solgt for i alt 1.820,00 kr., og der var ved opgørelsen en kasseangel på 165,00 kr. (A) påstår, at hun har underrettet (B) herom, men denne erindrer ikke dette.

Hun erkender dog, at hun ikke, som hun flere gange er instrueret om, har underrettet undertegnede eller (underafdelingens leder) ..., således at fejlen kunne eftersøges, som det tidligere er sket.

(A) gør opmærksom på, at hun ikke kan være ansvarlig for differencen, idet kolleger ... har passet salget og således haft adgang til kassen under hendes feriefrafvær, og den yderligere mangel - nu 196,55 kr. - må tilskrives samme forhold, idet hun fra den ... har været til indøvelse i ... og på kursus.«

ad 3:

»(A) oplyser, at hun torsdag den (6 dage før kasseeftersynet) havde tilladt sig at låne 300,00 kr. af kassen for atter at tilbagebetale beløbet den følgende dag. Da hun havde fri fra kl. 14 om fredagen havde hun hentet penge i sin bank, men da hun først kom tilbage til (institutionen) kort efter kl. 17, hvor der var lukket, afstod hun fra at åbne pengeskab og kasse, som hun ikke »ville rode i«, når hun var alene.

Da hun var på kursus ..., var det hendes hensigt at betale straks ved møde i dag torsdag, og hun bad i den forbindelse om tilladelse til at hente penge i banken til berigtigelse af såvel henstående fakturaer som lånet på de 300,00 kr.

Da vi (oplyst for ... den ...) var bekendt med, at (A) for godt en måneds tid siden kort før lukketid af (underafdelingens leder) havde fået tilladelse til at låne 1000,00 kr., der blev betalt følgende morgen, og da hun ved samme lejlighed blev underrettet om, at der ikke måtte være »lapper« i kassen samt at omhandlede lån var et undtagelsestilfælde, som han indestod for ved påførsel af sit bomærke, var det ganske uforståeligt for os, at hun nu foretog en sådan forseelse, idet hun dog burde vide, at hun ikke privat kunne disponere over (afdelingens) kassemidler.

Efter nogen drøftelse kunne (A) godt indse det fejlagtige i hendes handling, og hun tilføjede, at hendes mand havde sagt, »at det gik ikke hos os.«

I skrivelse af ... gjorde institutionen generaldirektoratets revisionskontor bekendt med A's forklaring. Institutionen anførte bl.a., at den opståede kasseangel desværre måtte tilskrives den kollektive pasning af salg og kasse, og at det måtte erkendes, at A ikke direkte var orienteret om de henstående fakturaer. Institutionen redegjorde herefter for A's tjenesteforhold mere i almindelighed, og indstillede, at A - såfremt A ikke kunne anvendes andre steder ved DSB - blev afskediget med normalt varsel.

I skrivelse af 19. november 1981 underrettede regnskabs- og forsyningsafdelingen generaldirektoratets personalekontor om sagen. Regnskabsafdelingen anførte, at det fremgik, at A havde erkendt, at hun den ... havde lånt 300 kr. af kassen, og at hun havde undladt indløsning af 2 fakturaer på køb til eget brug på ialt 405 kr. Afdelingen anførte videre, at det fremgik, at A for ca. 1 måned siden - efter tilladelse fra underafdelingslederen - havde lånt 1.000 kr. i kassen. Beløbet var blevet tilbagebetalt den følgende morgen. Under hensyn hertil samt til det af institutionen anførte vedrørende A's tjenesteforhold mere i almindelighed fandt regnskabsafdelingen at kunne tiltræde institutionens indstilling om forflyttelse til et andet tjenestested eventuelt afsked fra DSB. For så vidt angik kasse mangelen på 196,55 kr. anførte regnskabsafdelingen, at det nok måtte erkendes, at ansvaret for denne mangel ikke umiddelbart kunne placeres.

I skrivelse af ... til A anførte generaldirektoratet, at der ved et kasseeftersyn den ... i institutionen blev konstateret nogle uregelmæssigheder, »som efter en samtale med (hende) er oplyst således«:

»1) I forbindelse med en privat (anledning) har De ... (foretaget køb for) i alt 405,00 kr., men ikke indløst de herfor udstedte 2 fakturaer, uagtet De var klar over, at (institutionen) ikke yder kredit til private kunder.

2) Ved Deres opgørelse af ... salget den ... var der et underskud på 165,00 kr., som De ikke kan gøres eneansvarlig for, men De har ikke, som De flere gange er instrueret om, underrettet (afdelingslederen) eller (underafdelingslederen), således at fejlen kunne eftersøges.

3) Til privat brug har De den ... udtaget 300,00 kr. af kassen mod en lap, uagtet De så sent som ca. 1 måned tidligere i forbindelse med tilladelse til et meget kortvarigt lån var underrettet om, at lapper i kassen ikke var tilladt, samt at dette lån var et undtagelsestilfælde.«

Generaldirektoratet anførte, at generaldirektoratet »på baggrund af (A's) korte beskæftigelse i DSB's tjeneste (måtte) ... betragte de begåede forseelser med stor alvor«, og generaldirektoratet meddelte A i skrивelsen hendes afsked med 3 måneders varsel.

A rettede herefter henvendelser til generaldirektoratets personalekontor om sagen, ligesom A havde en samtale med personalekontoret om denne.

A gjorde herunder bl.a. gældende,

at fakturaer dækkende private køb ofte først blev betalt, når bogholderiet rykkede,

at A - for så vidt angik de 165 kr. - havde haft hele ugen fri og ved sin tilbagekomst underrettede B om manglen,

at det var kutyme i institutionen, at medarbejdere på alle niveauer havde kunnet opnå midlertidige kortfristede lån ved at lægge en seddel i kassen (eller en dækningsløs check), og

at A ikke var ansvarlig for kassen, idet mange andre havde adgang og nøgler til denne, hvilket hun havde gjort afdelingslederen opmærksom på.

Under personalekontorets behandling af A's henvendelse indhentede kontoret en udtalelse fra afdelingen.

I udtalelsen anførte afdelingslederen bl.a.,

at den fremsatte påstand om behandlingen af fakturaer på medarbejdernes private rejser var ukendt, og at afdelingens ansvarlige medarbejdere var kendt med de retningslinjer, der gælder for kredit.

at den opståede mangel i kassen måtte tilskrives den kollektive pasning af kassen, og at det - selv om B ikke erindrede A's påståede underretning om manglen - stod fast, at A ikke, som hun var instrueret om flere gange, havde underrettet afdelingslederen eller underafdelingslederen,

at det ikke var tilladt at have »private« lapper i kassen, og at institutionens ledelse var uden kendskab til, såfremt A, der havde haft ansvaret for kassen, havde tilladt dette eller havde indløst dækningsløse checks.

I to skrivelser til A fastholdt generaldirektoratet for statsbanerne den trufne afgørelse uden yderligere bemærkninger.

Efter personlig henvendelse til ministeren for offentlige arbejder meddelte ministeren A bl.a., at forholdet vedrørende fakturaer, hvis det havde været hendes første og eneste forseelse under hendes tjeneste ved DSB, ikke kunne medføre opsigelse. Ministeren anførte videre, at det fremgik af generaldirektoratets opsigelsesskrivelse, at det flere gange tidligere var pålagt A at underrette en bestemt foresat ved kasseunderskud, og at det også tidligere var gjort klart for hende, at lån i kassen ikke var tilladt. Ministeren anførte videre, at DSB, da A på tidspunktet for revisionen endnu ikke havde været beskæftiget ved DSB et år, måtte se med særlig alvor på de oplyste forhold og alt i alt finde det nødvendigt at opsi hende. Ministeren anførte, at forseelserne i det foreliggende tilfælde i sig selv var anset for at give et tilstrækkeligt grundlag for sagens afgørelse. Ministeren anførte endelig, at han efter det for ham foreliggende således ikke fandt anledning til at foretage videre.

I A's klager til mig gjorde hun i alt væsentligt de samme synspunkter gældende, som hun tidligere havde gjort gældende over for generaldirektoratets personalekontor.

I en udtalelse til mig anførte generaldirektoratet for statsbanerne, at det for medarbejderne i institutionen var praksis, at eventuel kredit for private køb blev givet efter tilladelse i hvert enkelt tilfælde, og at tilladelsen skulle indhentes hos den ansvarlige for institutionens kasse- og regnskabsvæsen eller hos institutionens chef, som da påtegnede fakturaer med bomærke og betalingsdag. Generaldirektoratet anførte videre, at A ikke havde skaffet sig tilladelse til kredit for de omhandlede køb, hvad generaldirektoratet dog havde set bort fra, men at A under samtalen med institutionens chef om de konstaterede uregelmæssigheder havde erklæret, at hun var bekendt med reglerne om kreditgivning til private, og at generaldirektoratet derfor ikke kunne tillægge angivelsen af, at hun ikke var direkte informeret herom, særlig betydning. Ge-

neraldirektoratet anførte, at A i øvrigt lod fakturaerne indgå i den kasse, hun selv havde ansvaret for, og at fakturaerne herved blev unddraget institutionens normale kontrol og bogholderiets mulighed for at rykke hende for betaling. For så vidt angik kasse manglen anførte generaldirektoratet, at generaldirektoratet måtte betragte A's manglende underretning af den foresatte i den pågældende afdeling eller institutionens chef som bevidst tilsidesættelse af den givne instruktion og som en skærpende omstændighed, at det havde været nødvendigt at gentage denne instruktion over for hende. For så vidt angik det omhandlede lån anførte generaldirektoratet, at A ca. 1 måned tidligere af hendes foresatte havde fået tilladelse til et kortvarigt privat lån, og at hun ved denne lejlighed klart var blevet underrettet om, at der var tale om en undtagelse, og at der ikke måtte være »lapper« på private lån i kassen. Generaldirektoratet oplyste, at generaldirektoratet ikke ved behandlingen af afskedigelses spørgsmålet havde vurderet konsekvenserne af den sidstnævnte forseelse særskilt, men at generaldirektoratet principielt måtte betragte bevidste handlinger af denne art som alvorlig tjenesteforseelse.

I en senere skrivelse til mig fastholdt A sin opfattelse vedrørende sagen.

Jeg udtalte herefter følgende i en skrivelse til A:

»Afgørelsen af, om afskedigelsen i et tilfælde som det foreliggende kan antages at være rimeligt begrundet, beror i nogen grad på en skøns-mæssigt præget vurdering, som jeg efter de regler og den praksis, der gælder for min virksomhed, ikke kan kritisere, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Ved min gennemgang af sagen har jeg ikke fundet, at der foreligger sådanne omstændigheder, at jeg har grundlag for at kritisere generaldirektoratets afgørelse af ... om afskedigelse af Dem.

For så vidt angår formuleringen af de 3 nævnte forseelser i generaldirektoratets (opsigelses-) skrivelse af ... til Dem skal jeg bemærke følgende:

Efter min opfattelse kan formuleringen af punkterne 1 og 2 i generaldirektoratets skrivelse af ... ikke anses for fuldt ud dækkende for karakteren af de begåede forseelser.

For så vidt angår pkt. 1 skal jeg bemærke, at forseelsen ikke bestod i, at De ikke havde indløst de pågældende fakturaer, uagtet De var klar over, at institutionen ikke yder kredit til private, men derimod i, at De ikke havde indhentet tilladelse til kredit.

For så vidt angår pkt. 2 skal jeg bemærke, at det efter min opfattelse burde være fremgået tydeligt, at forseelsen bestod i, at De ikke - således som De var instrueret om - havde underrettet underafdelingslederen eller

afdelingslederen om kasse manglen. Jeg finder således bemærkningen om, at De ikke kunne gøres »eneansvarlig« for kasse manglen særdeles beklagelig. På det foreliggende grundlag vil De efter min opfattelse ikke kunne gøres ansvarlig overhovedet for den nævnte kasse mangel.

Jeg bemærker i øvrigt, at der i sager som den foreliggende er særlig anledning til at være nøjagtig ved beskrivelsen af de forseelser, der førte til den trufne afgørelse.

Jeg har gjort generaldirektoratet for statsbanerne bekendt med min opfattelse, men jeg finder ikke herudover grundlag for at foretage videre.

...«